

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **P. N. V., nar. X**
X
X
zastoupený Mgr. Michalem Švecem, advokátem
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2020, č. j. OAM-985-20/ZR-2020,

takto:

- I. Žaloba se odmítá a věc se postupuje** Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.
- II. Žádný z účastníků nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací** zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze k rukám jeho právního zástupce Mgr. Michala Švece, advokáta, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Zástupce žalobce Mgr. Michal Švec, advokát, se vyzývá,** aby ve lhůtě do tří dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým žalovaný podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném od 1. 9. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušil platnost povolení k trvalému pobytu (I. výrok) a dále stanovil žalobci lhůtu k vycestování v déle 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody (II. výrok).
2. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a zda tedy lze věc samu meritorně projednat.
3. Podle § 5 s. ř. s. se ve správním soudnictví lze domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Jedná se o projev

zásady subsidiarity soudního přezkumu. Řízení ve správním soudnictví je totiž koncipováno až jako následný prostředek ochrany veřejných subjektivních práv, který by neměl nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Tato zásada je pro jednotlivé typy žalob upřesněna v § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s. Před použitím některého z typů žalob je tedy nutné nejprve vždy vyčerpat opravné prostředky nebo jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2014, č. j. 8 Ans 2/2012-278, č. 3071/2014 Sb. NSS).

4. Jde-li o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., lze žalobou napadat přímo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jen tehdy, je-li výjimečně správní řízení zvláštním zákonem konstruováno jako jednostupňové. Není-li tomu tak, má nevyčerpání dostupných řádných opravných prostředků žalobcem za následek nepřipustnost žaloby. Takovou žalobu soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne, nejedná-li se o situaci, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu žalobcových práv změněno k opravnému prostředku jiného [srov. § 68 písm. a) in fine s. ř. s.].
5. Zákonem č. 176/2019 Sb. byl do zákona o pobytu cizinců doplněn § 168 odst. 3, který nově stanovil, že *rozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v [...] § 77 odst. 1 písm. h) [...] nabyvá právní moci jeho oznámením*. V tomto znění byl účinný od 31. 7. 2019 do 1. 8. 2021, tedy i v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (15. 6. 2020). Záměr zákonodárce bylo vyloučit dvojinstančnost řízení u vyjmenovaných rozhodnutí, které mohou být vydány podle zákona o pobytu cizinců, a tím zrychlit proces zrušení trvalého pobytu (nebo obdobného oprávnění) cizinci především v případech, kdy spáchal na území České republiky úmyslný trestný čin. K úspěchu tohoto záměru se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020-21, č. 4078/2020 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že *„se ztotožňuje se závěry krajského soudu, že ze samotného textu novelizovaného § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze vyloučení odvolání dovodit. Úvahy vycházející z právní teorie, že rozhodnutí v právní moci nelze napadat řádným opravným prostředkem (formální aspekt právní moci), na které stěžovatel poukazuje v kasační stížnosti, jsou sice obecně platné, avšak nemohou překonat situaci nastolenou zvláštní právní úpravou, k níž došlo neuváženým zásahem zákonodárce do zákona o pobytu cizinců a která s ohledem na znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve svých důsledcích znamená připuštění odvolání i proti těmto pravomocným rozhodnutím. Úvahám stěžovatele, že novela sice nevyloučila právo na odvolání výslovně, ale fakticky ano, nelze přitakat, neboť právo na odvolání opírající se o výslovné znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemůže být popřeno textem § 168 odst. 3 zákona, jehož znění o odvolání vůbec nepojednává.“* Tento rozsudek následoval Nejvyšší správní soud i ve své další rozhodovací činnosti (srov. rozsudky ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 Azs 140/2020-27, ze dne 3. 9. 2020, č. j. 2 Azs 206/2020-15, ze dne 25. 9. 2020, č. j. 8 Azs 84/2020-43, ze dne 30. 9. 2020, č. j. 1 Azs 296/2020-21, ze dne 1. 10. 2020, č. j. 8 Azs 78/2020-29, ze dne 15. 10. 2020, č. j. 9 Azs 225/2020-31, či ze dne 9. 11. 2020, č. j. 5 Azs 302/2020-17). I přes úmysl zákonodárce nebyla v daném období u rozhodnutí vyjmenovaných v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platně vyloučena možnost podat odvolání.
6. Jedním z rozhodnutí vyjmenovaných v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců bylo i rozhodnutí dle § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, tedy rozhodnutí, které je předmětem přezkumu nyní posuzované věci. Pro přípustnost žaloby tak měl žalobce podat

odvolání proti napadenému rozhodnutí, vyčkat (či domoci se) vydání rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) jakožto odvolacího správního orgánu (§ 170a odst. 2 zákona o pobytu cizinců) a žalobu podat až proti rozhodnutí o odvolání. Nepostupoval-li tak žalobce a napadl přímo rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, je jeho žaloba nepřipustná, neboť nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem [§ 68 písm. a) s. ř. s.].

7. Městský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci jsou zároveň splněny předpoklady pro postup podle § 46 odst. 5 s. ř. s., dle kterého platí, že *podal-li návrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.* Žalovaný žalobce v napadeném rozhodnutí poučil, že dané rozhodnutí podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nabývá právní moci oznámením a není tak proti němu možné podat odvolání. Jak bylo ukázáno již výše, tento právní názor nebyl správný.
8. Z výše uvedených důvodů městský soud podanou žalobu podle § 46 odst. 5 s. ř. s. odmítl a věc postoupil Komisi k vyřízení odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2020, č. j. OAM-985-20/ZR-2020. V odvolacím řízení musí správní orgány brát podanou žalobu jako odvolání.
9. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
10. Žalobce za žalobu zaplatil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Jelikož byla žaloba odmítnuta, aniž by jejímu odmítnutí předcházelo jednání, městský soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku dle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Třicetidenní lhůta k vrácení tohoto poplatku vychází z § 10a odst. 1 stejného zákona.
11. Soud zároveň vyzval zástupce žalobce k poskytnutí součinnosti při vrácení žalobcem uhrazeného soudního poplatku. Soud upozorňuje, že soud vrátí soudní poplatek na účet, který mu sdělí oprávněná osoba, případně (není-li to možné) na sdělenou adresu poštovní poukázkou. V případě, že číslo účtu oprávněná osoba soudu nesdělí či se nepodaří vyplatit částku na sdělenou adresu, má se za to, že oprávněná osoba neposkytla součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19.12.2022

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu